

Oponentský posudek

Miroslava Klesalová: Zpověď

Oponent: Lenka Lindaurová

Rok 2020 si letošní diplomanti budou dobře pamatovat. Nevím, jestli mnohé z nich v jejich práci ovlivnila postupně aktuální témata, rozhodně ti, kteří dokázali za těchto podmínek dále rozvíjet své záměry a ještě žít v nejistotě, zda svou práci obhájí, mají můj respekt.

Miroslava Klesalová patří k těm umělcům, kteří se dokážou koncentrovat na problém, který ve své tvorbě dlouhodobě řeší. Textil, abstrakce a příroda – to jsou pojmy, jež zní trochu staromilsky, jako nostalgie po 20. století. Tam se ale autorka záměrně vrací. Mohla by vytvářet vlastní vysněné krajiny, abstraktní estetická pole, která lze vždycky zpětně vhodně pojmenovat dneším environmentálním jazykem. Zaměřila se však na jeden konkrétní historický pozemek vlastní rodiny, jehož vyvlastnění se v minulosti pro tuto rodinu stalo předávaným traumatem.

Diplomová práce sestávající z několika vektorových počítačových grafik a dvou prošívaných geotextilií je pečlivě vybraným sevřeným souborem jako výsledkem širšího projektu. V něm autorka hledala možnost vyjádřit se k rodinnému traumatu, z něhož vycizelovala pouze původní mapu zkonfiskované půdy. V jedné rovině tak autorka přistupuje k osobnímu tématu, které potřebuje pro sebe nějak smysluplně uchopit. Proto jeden konkrétní mnohoúhelník představující „naši půdu, náš prostor v tomto světě“ vrství, posouvá, manipuluje až do nečitelné sítě čar. Projekt má také v dalším plánu co do činění nejen s uměním, ale s geopolitikou, technologiemi, etikou a ekologií. Tento fakt si autorka uvědomuje, ale primárně má potřebu se sama vztahovat ke krajině konkrétního místa a zkoumat, jak se dá umělecky tento vztah vyjádřit.

Seznámila se s podobnými díly starších umělců, jejichž tvorba jí konvenuje. Dalo by se říci, že je jen velmi těžké k těmto minimalistickým způsobům vyjádření krajiny ještě něco přidávat. Oceňuji pečlivost, kompaktnost a přesnost, s kterou Miroslava Klesalová vybrala pouhých šest kusů z mnoha ostatních prací a jak dobře „vypreparovala“ výslednou instalaci. Jak sama uvádí, její způsob práce není spekulativní – vše se postupně čistí a vyostřuje jako vnímání reality.

Osobně vnímám, že vidění a pozorování je autorce dáno. Svoji práci umí promýšlet, rozpracovat a dovést do konce. Její práce vykazuje nespornou kvalitu a také zkušenost.

Doporučuji hodnocení výborně.

31. 8. 2020 Praha